

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618200114
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2618200114.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci navrhovateľky: I. O., nar. XX.X.XXXX, bytom V U. XXXX/XX, M., zastúpená: JUDr. Jánom Pekarom, advokátom, Potočná 191/39, Skalica, proti osobe povinnej výživným: L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V U. XXXX/XX, M., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária Kurucová, s.r.o., Hurbanova 486/2, Senica, IČO: 36 271 268, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 20. júna 2018, č.k. 11Pc/2/2018-128, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu v časti určenia výživného na navrhovateľku za obdobie od 1.2.2019 naďalej, v tejto časti r u š í rozsudok súdu prvej inštancie a konanie z a s t a v u j e.

II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že určuje povinnému výživné na navrhovateľku v sume 130 eur za obdobie od 17.1.2018 do 31.8.2018 a v sume 150 eur za obdobie od 1.9.2018 do 31.1.2019 a vo zvyšku návrh zamietla.

III. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 17.1.2018 do 31.1.2019 v sume 100 eur je povinný p o v i n ý zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do rúk navrhovateľky.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil vyživovaciu povinnosť osobe povinnej platiť výživné na navrhovateľku v sume 130 eur mesačne splatnej vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred s účinnosťou od 17.1.2018. Zároveň určil nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 17.1. do 30.6.2018 v sume 274,15 eur, ktorý povolil povinnému zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľka návrhom zo dňa 17.1.2018, zmeneným uznesením zo dňa 22.5.2018 sa domáhala na povinnom - svojom otcovi určenia výživného v sume 200 eur mesačne s účinnosťou od 17.1.2018 do 31.8.2018 a v sume 270 eur mesačne od 1.9.2018 naďalej. Uviedla, že od začiatku roka 2017 dochádzalo k závažným nedorozumeniam medzi ňou a povinným, v dôsledku čoho sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, začala bývať u svojej tety O. K. v J., následne prišlo aj ku konfliktu medzi jej rodičmi, po ktorom spoločnú domácnosť opustil aj povinný (ďalej otec). Tento konflikt rodičov skončil tak, že sa vedie proti otcovi trestné stíhanie. V čase podania návrhu bola žiačkou 4. ročníka Obchodnej akadémie v Senici, v čase zmeny návrhu začala navštevovať vysokú školu, Ekonomickú fakultu v Brne. Otec jej na výživu žiadnym spôsobom neprispieva. Otec navrhovateľky uviedol, že s návrhom tak, ako bol podaný, nesúhlasí. Okrem navrhovateľky má ešte dve vyživovacie povinnosti, na ktoré platí ich matke mesačne sumu 120 eur a navrhovateľke posielala 80 eur

mesačne. Je ochotný do budúcnosti platiť výživné navrhovateľke 50 eur mesačne z dôvodu, že táto od 17. rokov pracuje v G., kde má príjem okolo 150 - 280 eur mesačne. Býva u kamaráta, ktorému prispieva na domácnosť sumou 150 eur mesačne, cestovné platí 100 eur mesačne, inkaso 230 eur mesačne. Následne uviedol, že od 9.5.2018 si prenajal byt v M., kde musel zložiť zábezpeku 560 eur, nájom platí 150 eur, elektriku 30, TV a internet 30 eur, stále spláca dlh, ktorý si zobral v zamestnaní v sume 150 eur mesačne a tiež spláca spoločný úver s manželkou mesačne v sume 455 eur. Uhrádza tiež cestovné do zamestnania 100 eur mesačne. Z potvrdení o návšteve školy súd zistil, že navrhovateľka v školskom roku 2018/2019 je študentkou prvého ročníka Mendelovej univerzity v Brne. Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 22.2.2018, sp.zn. 10P/3/2018 rozviedol manželstvo rodičov navrhovateľky, dve maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke navrhovateľky, ich otcovi určil povinnosť prispievať na ich výživu na maloletého F. nar. v roku 2002 v sume 120 eur mesačne a maloletú O. nar. v roku 2015 v sume 60 eur mesačne. Matka navrhovateľky pracuje v G. ako pokladníčka, s čistým mesačným príjmom 482 eur, poberá rodičovský príspevok na maloletú O. vo výške 214,70 eur mesačne a prídavky na tri deti v celkovej výške 71,04 eur. Zo správy zamestnávateľa otca navrhovateľky B., s.r.o., súd zistil, že jeho priemerný čistý mesačný príjem je vo výške 416,92 eur, okrem toho poberá diéty v sume 800 až 1100 eur netto mesačne. Od januára 2018 platí otec navrhovateľke dobrovoľne výživné v sume 80 eur mesačne. Súd vec právne posúdil podľa § 62, § 75 Zákona o rodine, vyvodil právny záver, že návrh navrhovateľky je dôvodný len v časti, v ktorej mu súd vyhovel. Pri určení výšky výživného súd prihliadol na schopnosti, možnosti a osobné a majetkové pomery oboch rodičov navrhovateľky. Mal v konaní preukázané, že navrhovateľka je študentka denného štúdia, pričom od leta 2016 brigádnicke pracuje v G., na úkor svojho voľného času. Jej pravidelné mesačné výdaje sú len stravné v škole a cestovné do školy vo výške 46 eur mesačne. Iné výdaje nepreukázala. Otec je zamestnaný s mesačným príjmom minimálne 1.216 eur, býva v nájme, kde platí 150 eur mesačne, má ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletému F. 120 eur a O. 60 eur mesačne. Obaja rodičia navrhovateľky splácajú spoločné úvery. Porovnaním osobných a majetkových pomerov oboch rodičov, ako aj pomerov navrhovateľky, súd určil otcovi navrhovateľky platiť výživné v sume 130 eur mesačne, ktoré považoval za primerané vzhľadom na vek, odôvodnené potreby navrhovateľky, ale i na zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, najmä otca, ktorému po zaplatení vyživovacích povinností v celkovej sume 310 eur zostane ešte suma 900 eur, ktorá výrazne presahuje životné minimum. Okrem výživného od otca je matka navrhovateľky povinná prispievať na jej výživu sumou primeranou jej príjmu. Príjem matky je vo výške 767,74 eur mesačne, má tri vyživovacie povinnosti, pričom i ona je povinná platiť výživné na všetky tri deti vo výške 25% v tej istej výške ako otec navrhovateľky, z čoho na navrhovateľku pripadá približne 70 eur mesačne. Pokiaľ ide o príjem navrhovateľky z brigádnickej činnosti, tento súd nezohľadnil, nakoľko má za to, že navrhovateľka nie je povinná pracovať, pretože preukázala, že sa pripravuje na budúce povolanie denným štúdiom.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a to proti zamietajúcej časti. Uviedla, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, z dokazovania bolo preukázané, že povinný dosahuje mesačný netto zárobok 1.200 až 1.500 eur mesačne. Súd bral do úvahy jeho minimálny príjem, t.j. 1.216,92 eur. O výške výživného zobral do úvahy i príjem jej matky, ktorý uviedol, že dosahuje vo výške 767,42 eur mesačne. Priemerný mesačný zárobok matky však je v inej výške a to vo výške 482 eur. Matka poberala rodičovský príspevok vo výške 214,70 eur mesačne do konca mesiaca marec 2018. Nezodpovedá teda skutočnosti údaj súdu o mesačnom zárobku jej matky a z toho je nesprávne aj odvodená suma, ktorou má matka prispievať na jej výživu. Nemožno súhlasiť ani s ďalším tvrdením súdu, že i matka má sa podieľať na platení výživného na všetky tri deti vo výške 25,56% svojho príjmu. Suma 130 eur na ňu nezodpovedá podielu na životnej úrovni otca. Tiež nesúhlasí so zamietnutím návrhu na zvýšenie výživného od 1.9.2018. Od uvedenej doby bude študentkou Mendelovej univerzity v Brne, už si zabezpečuje študijné materiály a tiež veci osobnej potreby, ktoré bude mať počas týždňa v Brne. Má za to, že rozsudok je nesprávnym rozhodnutím, keď súd nebral do úvahy skutočné zárobky rodičov. Navrhla zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie, vyhovieť jej návrhu a určiť výživné sumou 200 eur od 17.1. do 31.8.2018 a sumou 270 eur od 1.9.2018 naďalej.

3. Otec navrhovateľky v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhovateľka nepredložila žiadny doklad o nástupe do školy, o začatí semestra a o jej pravidelných mesačných výdavkoch. Od rozhodnutia súdu prišlo k zmene na strane matky navrhovateľky, u ktorej začali v dome bývať okrem navrhovateľky, jej matky, súrodencov a starej matky i priateľ matky W. N., jej brat B. Z. a tiež priateľ navrhovateľky. Je potrebné prihliadnuť aj na príjmy dotyčných osôb, ktoré žijú v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou. Čo sa týka diét, tieto do mzdy podľa Zákonníka práce nepatria. Súd sa správne vysporiadal s výškou

jeho mzdy a diétami, ktoré nemá každý mesiac rovnaké. Ich výška závisí od toho, v ktorom štáte sa ako dlho zdrží a sú určené výlučne na stravu a ubytovanie.

4. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že jeho tvrdenia vo vyjadrení k odvolaniu nezodpovedajú skutočnosti. Súdu doručila nájomnú zmluvu preukazujúcu, že v Z. má ubytovanie a potvrdenie o platení nájmu vo výške 135 eur mesačne. Má za to, že jednoznačne treba pri jeho mzde brať do úvahy aj diéty, ktoré k mzde poberá.

5. Povinný súd zaslal vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľky, v ktorom uviedol, že žiada zmeniť rozsudok a určiť výživné len do okamihu, kedy bola navrhovateľka schopná sama sa živiť a žiada priznať trovy odvolacieho konania s tým, že dňa 13.2.2019 mu bol doručený list od JUDr. Jána Pekara, ktorým mu oznamuje, že navrhovateľka ukončila štúdium na Mendelovej univerzite v Brne dňa 31.1.2019. Od 1.2.2019 začala pracovať na riadny pracovný pomer.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 156 Civilného mimosporového poriadku, zákon č. 161/2015 Z.z.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákon č. 160/2015 Z.z.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom odvolania (§ 65 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je sčasti dôvodné.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11Pc/2/2018 je určenie výživného na navrhovateľku I. O., ako plnoleté dieťa, od povinného rodiča, otca L. O., ktorého sa navrhovateľka domáha v sume 200 eur od 17.1.2018 do 31.8.2018 a v sume 270 eur od 1.9.2018 naďalej.

8. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd určil výživné povinnému na navrhovateľku v sume 130 eur mesačne s účinnosťou od 17.1.2018, určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 17.1. do 30.6.2018 v sume 274,15 eur, ktoré povolil povinnému rodičovi zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol.

9. V priebehu odvolacieho konania na odvolacom pojednávaní navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že berie návrh späť a to v časti určenia výživného za obdobie od 1.2.2019 naďalej z dôvodu, že od 1.2.2019, potom, ako ukončila štúdium na vysokej škole sa riadne zamestnala a je schopná sama sa živiť. Povinný súhlasil s určením výživného len do 1.2.2019.

10. Vzhľadom k uvedenému, teda k čiastočnému späťvzatiu návrhu po rozhodnutí súdu prvej inštancie, odvolací súd v súlade s ust. § 370 ods. 1, 3 CSP pripustil čiastočné späťvzatie návrhu v časti určenia výživného od 1.2.2019 naďalej, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie zastavil.

11. Po čiastočnom späťvzati a zastavení konania predmetom konania zostalo určenie výživného na navrhovateľku od povinného v čase od 17.1.2018 do 1.2.2019. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že v čase podania návrhu na určenie výživného bola navrhovateľka študentkou Obchodnej akadémie. Od 1.9.2018 začala navštevovať vysokú školu a to Mendelovu univerzitu v Brne, Provoznú ekonomickú fakultu, s tým, že na štúdium bola prijatá 11.6.2018 a štúdium bakalárskeho študijného programu Ekonomika a management skončilo ku dňu 1.2.2019. Náklady na výživu a živobytie navrhovateľka vyčíslila sumou 308 eur mesačne a to za dopravu po meste Brno 11 eur, dopravu na trase M. - Brno a späť 12 eur, ubytovanie 135 eur, strava v školskej jedálni 20 eur, strava 60 eur, tlačenie skript, prednášok a cvík 15 eur, učebnice 15 eur, oblečenie 20 eur, drogéria 20 eur. Navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Navrhovateľka počas svojho voľna pracovala v G. M. M., a.s. od 1.6.2017, kde zarobila cca 230 eur mesačne. Rodičia navrhovateľky sú rozvedení. Matka je riadne zamestnaná, dosahuje príjem 482 eur + rodinné prídavky na tri deti v súčasnosti už len na dve maloleté deti. V čase rozvodového konania, kde súd vychádzal z celkového jej príjmu 767,42 eur mesačne matka poberala ešte aj rodičovský príspevok, ktorý od 1.4.2018 už nepoberá. Okrem plnoletej navrhovateľky má ešte dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, ktoré má v osobnej starostlivosti a to k maloletému F., nar. v roku 2002 a maloletej O. nar. v r. 2015. Otec navrhovateľky žije sám v prenajatom byte od mesta M.. Platí nájom 150 eur a elektrinu 30 eur, TV a internet 30 eur, spoločný úver s bývalou manželkou 455 eur, cestovné do zamestnania 100 eur. Okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť k maloletému F. v sume 120 eur a k maloletej O. 60 eur mesačne. Je riadne zamestnaný, jeho priemerný čistý mesačný

zárobok je 417 eur, okrem toho poberá aj diéty, ktoré slúžia na zabezpečenie stravy a ubytovania v zahraničí. Tieto v roku 2018 dosiahol v priemere 871 eur mesačne.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

13. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti ako aj majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí, ktoré sú primerané daným vlastnostiam rodičov.

14. Odvolací súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že je dôvodné určiť výživné otca na navrhovateľku za obdobie od 17.1.2018 do 1.2.2019, nakoľko navrhovateľka v tomto období nebola schopná sama sa živiť, pretože sa pripravovala na budúce povolanie formou denného štúdia. Pokiaľ sa týka výšky výživného, tak sumu 130 eur určenú súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za primeranú, avšak len v období od 17.1.2018, t.j. od podania návrhu, do 31.8.2018. Od 1.9.2018 začala navrhovateľka študovať na vysokej škole v Brne, kde bola počas týždňa ubytovaná na internáte, v dôsledku čoho možno mať za to, že sa jej zvýšili výdavky na výživu, preto bolo dôvodné určiť vyššiu výšku výživného. Odvolací súd tu považoval za primeranú sumu 150 eur mesačne. Pri určovaní výšky výživného odvolací súd vychádzal z príjmu otca 1.287 eur, ktorý pozostáva zo sumy 417 eur priemernej mesačnej mzdy a sumy 871 eur z priemernej výšky diét, pričom mal za to, že do príjmu otca je potrebné zahrnúť aj cestovné náhrady, teda diéty, ktoré sa sice v zmysle Zákonníka práce nepovažujú za súčasť mzdy, avšak v zmysle koncepcie Zákona o rodine, sa na strane povinného rodiča skúmajú jeho celkové zárobkové a majetkové pomery, preto je treba vychádzať z celkových príjmov povinného u jeho zamestnávateľa a to aj vrátane cestovných náhrad. Z uvedenej sumy v zmysle rozhodovacej praxe súdov je možné postihnúť mzdu povinného rodiča vo rozmedzí 20% až 30% z príjmu otca, suma 25% predstavuje sumu 321 eur. Túto sumu je však potrebné rozpočítať medzi všetky deti, na ktoré má povinný povinnosť prispievať výživným. Na výživu navrhovateľky je povinná určitou sumou prispievať aj jej matka, ktorá je takisto zamestnaná, má príjem a už nemôže svoju vyživovaciu povinnosť plniť osobnou starostlivosťou. Toto je možné u maloletej O., kde vzhľadom na jej útlý vek si vyživovaciu povinnosť matka plní výlučne osobnou starostlivosťou a z väčšej časti u maloletého F.. Odvolací súd mal za to, že od 1.9.2018, odkedy začala chodiť navrhovateľka na univerzitu do Brna, jej vzrástli výdavky spojené s vlastnou výživou a odôvodnenými potrebami, preto odvolací súd považoval za dôvodné určiť za toto obdobie výživné vyššie a to vzhľadom na príjem otca a jeho možnosti v sume 150 eur mesačne. Navrhovateľka, pokiaľ dostane od otca sumu 150 eur mesačne + rodinný prídavok, aspoň 50 eur od matky, bude mať pokryté náklady spojené s vlastnou výživou, i keď nie všetky, ktoré vyčísliła. Odvolací súd tu však poukázal aj na skutočnosť, že navrhovateľka napriek tomu, že študovala formou denného štúdia, popri štúdiu bola zamestnaná brigádnicou, kde si dokázala zarobiť v priemere okolo 230 eur mesačne, takže časťou tejto sumy si mohla pokryť aj odôvodnené základné životné potreby.

15. Vzhľadom k všetkým týmto uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 zmenil a určil povinnému platiť výživné na navrhovateľku tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda sumou 130 eur mesačne od 17.1.2018 do 31.8.2018 a v sume 150 eur mesačne od 1.9.2018 do 1.2.2019 a vo zvyšku návrh zamietol.

16. Vzhľadom k tomu, že účastníci zhodne uviedli, že povinný má výživné uhradené za obdobie od 17.1.2018 do 1.2.2019 v súlade s napadnutým rozsudkom, teda vo výške 130 eur mesačne, vznikol mu nedoplatok na zročnom výživnom len za obdobie od 1.9.2018 do 31.1.2019 v sume 100 eur mesačne (5 mesiacov po 20 eur), ktorú sumu je povinný povinný zaplatiť navrhovateľke do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

17. O nároku na náhradu trov tohto konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP, v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

18. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).